

ПРОТОКОЛ

№ 189

гр. Дупница, 02.11.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, IV-ТИ СЪСТАВ ГО, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Миглена С. Кавалова Шекирова

при участието на секретаря Румяна М. Агонцева
Сложи за разглеждане докладваното от Миглена С. Кавалова Шекирова
Гражданско дело № 20211510101144 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Ишците М. СТ. Г. и ***. ***. ИВ., редовно уведомени от предходното съдебно заседание, се явяват лично с адв. П.П., с пълномощно по делото.

Ответникът Н. ***. Д., редовно уведомен от предходното съдебно заседание, се явява лично с адв. Д. Зл., с пълномощно по делото.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА изпратената докладна записка рег. № 332р-5882/06.08.2018 г. на РУ-Рила.

Адв. П.: Видях доказателствата, но смятам, че това са вече представени с отговора такива. Не възразявам да бъдат приети.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА представените от ответника в предходното съдебно заседание писмени доказателства.

СЪДЪТ изслушва по реда на чл. 145 на ГПК процесуалния представител на ишците относно доказателствените искания направени в т. 2, 3 и 4 от исковата молба, по които е обявил на страните, че ще се произнесе след изслушването им, респ. запитва адв. П. за обстоятелствата, които желае да доказва със събирането на посочените писмени доказателства:

Адв. П.: Уважаема госпожо Председател, от името на моите доверители,

поддържам направените искания. Те са направени във връзка с получени данни от моите доверители за образувани наказателни производства в споменатите прокуратури и съдилища срещу ответника, във връзка с негови незаконосъобразни действия по повод на негови възможности за нетрадиционни лечения на тежки заболявания. Разполагаме, и ще представим на съда днес, разпечатки от социална мрежа, в които ответникът открито споделя свои начини, методи и успехи за лечение на тези заболявания, както на него, така и на други лица извършвани от него – те са споделени в социалните мрежи, като там са участвали други хора, съответно вероятно, които са му повярвали и след това останали разочаровани. Ето защо, ние имаме данни за образувани наказателни производства срещу него. Дали е така и на какъв етап са към момента не мога да знам и затова правим тези искания по тези три точки.

Представям на съда разпечатки, които се съдържат, както в социалната мрежа на ответника, така и от моите доверители с тяхната починала дъщеря и съответно сестра, от които е видно ограничаването и ограничаването на контактите между ***, съответно с брат й и майка й. Твърдим също така, че част от написаното, представяно от ***, всъщност не е от нея. Тъй като моите доверители познават нейния изказ и твърдят, че това не са нейни думи. Същото твърдение правим и за част от документите представени от ответната страна във връзка с извършени проверки от полицията - РУ-Рила, посещение на адрес в с. Смочево и отново твърдим, че част от тези документи не са изготвени пред полицаите, а са отнесени в следствие, така също, че това не е изказа на дъщерята и сестрата на моите доверители.

Отделно от това, представям молба, с която на основание чл. 214 ГПК и моля, да допуснете изменение в размера на предявените от моите доверители искове, така, както са описани подробно в молбата, като вместо за 1000 лв. да се считат предявени за 5 001 лв., съответно отново частични от 800 000 лв. за М.Г. и 500 000 лв. за Л.И..

Водим допуснатите ни двама свидетели - те се намират пред зала и моля, да бъдат разпитани.

Молим също така, съдът да задължи ответника да представи на съда телефонния апарат със СИМ картата използвана от *** И.а - той все още се намира у него и след представянето му да се допусне и назначи съдебно-техническа експертиза, която да установи за какъв период от последното използване на телефона назад, се съдържат данни за проведени разговори и с кои телефонни номера. Ще се установи кога за последно е използван телефонният апарат, когато тя е била жива, както и назад последния разговор преди 15.09.2018 г. докдето телефона съдържа данни, с кои номера, съответно има ли възможност да се отразят повиквания към нейния апарат, на които тя не е отговорила, тъй като ние твърдим, че многократно, както моите доверители, така и други нейни приятели са търсили контакт с нея, но тя не е отговаряла.

Сочените в исковата молба преписки, образувани в РП-Дупница, РП Ямбол, РС и ОС – Ямбол, касаят твърдението ни за дейността на ответника, свързана с лечение по нетрадиционни начини, а не конкретно свързана с *** Д.а такава.

На настоящия етап нямам други искания.

Адв. З.: По искането за приемане на доказателства по делото на електронни разпечатки от незнайни лица, считам направеното искане за недопустимо и неотговарящо на изискванията на чл. 184 ГПК, поради което ще Ви моля да го отклоните. Считам недопустимо представяне на подобен род документи. Отделно от това, същите не касаят спора, поради което ще Ви моля да отклоните направеното доказателствено искане.

По представената по реда на чл. 214 ГПК писмена молба, същата е допустима, доколкото се иска увеличение на размера на предявените обективно съединени иски, доколкото се изменя само нейния размер и считам, че е допустимо по отношение на нейната основателност по въпроса по същество.

По отношение направеното оспорване на представените писмени документи, издадени от трети неучастващи по делото лица – РУ-Рила, доколкото разбрах се оспорват по същество представените документи, в случай, че се оспорва автентичност по реда на чл. 194, ще Ви моля, да ми дадете възможност да направя доказателствено искане по отношение на поискването на съдебно-техническа експертиза - считам същото за неотнормимо към правния спор, доколкото искането е за установяване на проведени разговори, така доколкото разбрах - получаващи или не получаващи обаждания. Считам, че ако картата е активна, картата не е на физическо лице - тя е на името на фирмата, на която *** е била управител. В момента ищите са управители на тази фирма, поради което разпечатка от мобилния оператор би била достатъчна за направеното в днешното съдебно заседание доказателствено искане и правя извод за преклудирание на направеното доказателствено искане, поради което, ще Ви моля, да отклоните същото.

Адв. П.: Нямам реплики, но искам да кажа, че поддържаме искането за информация от Аджибадем Сити Клиник – Токуда, както и да бъде глобен управителя на лечебното заведение за непредставяне на поисканата информация.

СЪДЪТ намира исканията, направени в исковата молба в т. 2, 3 и 4 от доказателствените искания на същата, за неотнормими към предмета на правния спор, доколкото не касаят твърденията на ищите в исковата молба относно лечението на *** ***имова И.а, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ без уважение искането на ищите за събиране на посочените писмени доказателства в т. 2, 3 и 4 от доказателствените искания в исковата молба.

Намира искането за прилагане на представени в днешното съдебно заседание разпечатки от социални мрежи като писмени доказателства по делото за недопустимо по смисъла на ГПК, доколкото същите не носят характер на писмен доказателства, съобразно разпоредбата на чл. 187 и сл. от ГПК, нито съдържанието на същите е събрано по някое от доказателствените средства, предвидени в ГПК, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ без уважение искането на ищите за приемане като писмени доказателства разпечатки от социални мрежи и връща същите на адв. П..

Намира искането на ищите за изменение на размера на предявените искове съобразно чл. 214 ГПК за допустимо, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПУСКА изменение на предявените искове относно размера на същите, а именно: да се считат предявени, както следва: от ищцата М. СТ. Г. вместо за сумата от 1000 лв., предявена частично от 800 000 лв. – за сумата от 5 001 лв., предявена частично от 800 000 лв.; от ищеца ***. ***. ИВ., вместо за сумата от 1000 лв., предявена частично от 500 000 лв. – за сумата от 5 001 лв., предявен частично от 500 000 лв.

Намира искането за назначаване на съдебно-техническа експертиза за допустимо и относимо към предмета на правния спор, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПУСКА и НАЗНАЧАВА съдебно-техническа експертиза, изпълнима от вещото лице Едв. Ж. Ж. – специалист по компютърни системи и технологии, което след запознаване материалите по делото и снемане на нужната му информация от СИМ-картата и телефона, използвани от ***имова И.а - представена от ответника в тридневен срок от днес по делото, да отговори на следните въпроси: от датата на смъртта ѝ 15.09.2018 г., до датата на откриване на заболяването ѝ – 27.09.17 г., установяват ли се повиквания от *** И.а към ищите и обратно – от ищите към нея, които да са били отхвърляни, колко на брой и на какви дати, респ., които да са били приемани, колко на брой и на какви дати, съответно, ако може да се установи дали е бил изключен телефона ѝ през този период и в какъв период, при първоначално определен депозит в размер на 200 лв., платими от ищите в 1-седмичен срок, считано от днес.

Намира, че на третото, неучастващо в процеса лице Аджибадем Сити Клиник – болница „Токуда“, следва да бъде наложена глоба съобразно разпоредбите на ЗСВ и ГПК – чл. 405, ал. 1 ЗСВ и чл. 91, ал. 2 вр. чл. 87 ГПК в размер 1 000, 00 лв., доколкото същото болнично заведение не представя изисканите от съда два пъти документи, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

НАЛАГА глоба в размер 1 000, 00 лв. на Аджибадем Сити Клиник –

болница „Токуда“ на основание чл. 405, ал. 1 ЗСВ и чл. 91, ал. 2 вр. чл. 87 ГПК.

Разпорежда на същото да се изпрати ново съобщение с изискване на информацията по делото, касаеща изследвания и лечение на *** **имова И.а, и препис от протокола в частта за наложената глоба.

Определението за налагане на глобата може да се отмени или измени от съда, който я е наложил по молба на глобеното лице в едноседмичен срок от получаване на съобщението.

Съдът пристъпва към разпит на допуснатите на ищите свидетели.

Снема самоличността на същите:

*** – 52 г., българка, български гражданин, неосъждана, разведена, без родство и служебни отношения със страните по делото.

*** – 47 г. българка, български гражданин, неосъждана, омъжена, без родство и служебни отношения със страните по делото.

Съдът връща документа за самоличност на всеки от свидетелите.

*Свидетелите, поотделно бяха предупредени за наказателната отговорност при условията на чл. 290 от НК, същите поотделно обещаха да кажат истината, след което свидетелката *** беше изведена пред залата.*

Свидетелката ***: Познавам *** И.а от 1988 година. Почти от същото време познавам и майка ѝ и брат ѝ. Бяхме приятелки с ***, живяли сме заедно, знаехме една за друга живота си. Минавали сме през хубави и тежки моменти, била е винаги до мен във всякакви моменти, както и аз до нея. Мога да говоря по-детайлно за заболяването ѝ и след това, защото нещата изглеждаха „ок“ между нея и ***, аз знаех за тяхната връзка, всички знаехме, че живеят заедно. Гостувала съм в апартамента на ***, в който живееше с ***.

Лятото на 2017 година разбрах, че има проблем. Обади ми се по телефона, за да ми съобщи резултата от цитонамазка - седмица по-рано бяхме у дома и пихме кафе. Не беше в добро настроение и състояние, и физически не беше в добра кондиция. На следващата седмица ми се обади по телефона да ми каже резултата от цитонамазка – V-та група. Аз съм психолог и бях минала година по-рано по лекия вариант на такъв вид операция. Настоях спешно за нови изследвания, записахме дата и час за Илия Карагъзов - той работеше в болница Токуда тогава и по негово мнение операцията беше спешна – веднага, с тотална хистеректомия. Това беше заключение на втори лекар вече. През това време поддържахме интензивен контакт - по телефона основно, не се виждахме, повлияна от г-н Д. започна нетрадиционно лечение с глад и билки. Тя отказа да се лекува след прегледи, които бяха категорични и, поради това заключих, че Д. я склонява да проведе друго лечение. Виждах я в състояние на гладолечение и само на вода. Нямаше видимо подобрение, но тя отказваше да се лекува по традиционната медицина и в разговорите, които сме водили казваше, че ще следва „другия път“ и, че всеки път, когато

говори с нас (мен, майка ѝ и близки приятели) бива разколебавана да върви по „онзи“ път – нетрадиционния.

Откакто заживя с ответника, контактите ни намаляха, но въпреки това се виждахме епизодично, чувахме се по телефона - преди това бяхме ту у нас, ту у тях, но откакто заживя с него, контактите ни се разрешиха. Знаех, че живее с Д. в ж.к. „Бистрица“. Продължаваше да работи. На 29 май 2018 г. беше бала на дъщеря ми и тя дойде да я поздрави. Сподели, че е сключила граждански брак с Д., нещо за което аз не знаех. Чувстваше се зле, постоя 30 минути и си тръгна.

Последната ни среща с нея е на 9 юни 2018 г. След многократни обаждания, тя се съгласи на среща, пихме кафе - преди това на многократните ми позвънявания - телефонът ѝ звънеше свободно, тя не вдигаше, отговаряше след дни, заявяваше, че се чувства добре на село (с. Смочево), спокойно ѝ е. Видяхме се в центъра на Дупница, предстоеше ми влизане в болница и това беше повода да се видим, защото я помолих да се видим. На тази среща каза, че живее там (с. Смочево), до март месец преди това работеше активно в офиса, а след това отиде на с. Смочево и не се виждахме. След 9 юни, до датата на смъртта ѝ, тя не вдигаше телефона, може би един път до смъртта ѝ сме се чули, в който каза, че е на Смочево. Каза, че не е добре, че е отслабнала и че се бори по „онзи“ начин.

Първоначално, когато откриха заболяването ѝ, всички се опитвахме да ѝ говорим, стояхме зад нея и говорехме, че трябва да се лекува. *** работеше с майка си в един офис и там общуваха. След това мисля, че се отдръпна, правихме опит да се свържем с нея, да я убедим да се лекува по традиционния начин.

Г-н Д. беше нейният ментор и каза, че ще се лекува с неговите напътствия. *** казваше как се лекува – глад, вода с кислород и ябълки и молитва. Вероятно по негови указания. Те съжителстваха заедно в този период и цялото лечение беше сглобено от него.

Знам, че в началото на 90-те години, когато имаше бум на екстрасенските лечения, той имаше кабинет в сградата на „Пътни строежи“.

СЪДЪТ отклонява въпроса на адв. П.: „с какво се е изхранвал ответника?“, като неотнормим към правния спор.

Продължава разпита на свидетелката ***:

Свидетелката ***: Тя сподели с мен, че е избрала да се лекува по този начин, защото вярва на него – на Н.Д..

По това време тя работеше само с майка ѝ в офиса, брат и работеше на друго място, но бяха в добри отношения. Когато заживя с ***, отношенията с майка ѝ и брат ѝ започнаха да се дистанцират. Познавам и ищите от 1988 година - били са винаги весели, комуникативни и социални. Смъртта на *** със сигурност преобърна живота им. Поведението им се промени, сега с *** общувам по-често и усещам промяна в поведението му – затвореност, липса

на контакти, а за *** мога да кажа същото – виждала съм я разплакана по улиците. Опитват се да се справят с тъгата, но със сигурност им трябва още време. На погребението бяха на успокоителни, след това не мога да отговоря дали са имали нужда от лекарска помощ, след смъртта на ***.

Д. се грижеше за нея в с. Смочево. В един от кратките разговори по телефона, *** ми сподели, че той ѝ е направил люлка, за да се люлее и по време на разговора се люлее и звучеше като зомбирана. Последния път когато я видях и тя беше в период на гладуване – само вода с кислород приемаше, отидох да я видя, отиде до хола, седна на креслото, времето беше хубаво слънчево и приятно, *** го нямаше тогава – отивах, когато го няма, тя успя да отвори вратата, да седне на креслото едва и да поговорим, отказа да излезем, каза, че няма сили да излезе от къщи, само успя да затвори вратата, за да си тръгна. До такава степен беше изнемощяла от глада - не знам кой ден поред е бил. Това беше уикенд, в който ответника ходеше да вижда детето си, а аз се виждах с нея.

Това, което никога няма да даде спокойствие на майката на ***, че тя не си взе сбогом с дъщеря си. Тя е стояла пред вратата на къщата в с. Смочево, но не е била допусната от *** да види дъщеря си. Вероятно другата страна твърди, че майка ѝ и е оказвала тормоз и ѝ вреди на лечението.

В началото на септември 2018 година проведох разговор с ***, ние отидохме на Гърция, звънях на нея, но не отговори и затова звъннах на неговия телефон - тя беше с него в с. Смочево и той ми каза, че той поема отговорността за всичко, което прави – за лечението, което той е поел, защото ние я отклоняваме от правилния път – имам предвид себе си, роднините и другите ѝ приятелки, които се опитвахме да я накараме да се лекува по традиционната медицина.

Според мен той не ѝ позволи да се лекува по традиционния начин, поради което считам, че той ми отне приятелката, поради което не мога да твърдя, че той ми е приятел.

Аз работих в София от 7 години, но всеки уикенд и един път през седмицата съм в Дупница. Това, че съм отишла да работя в София, не е причина да се виждам по-рядко с ***.

Срещата ни на 9 юни беше в центъра на Дупница, а срещата ни в ж.к. „Бистрица“ не мога да уточня, но беше във времето, когато тя продължаваше да гладува. Ходила съм в офиса, в който работеше, когато съм се прибирала по-рано. В разговорите ни тя отговори, че не си вдига телефона, за да не я отклонявам от пътя, който е поела. Последните месеци не съм сигурна, че е разполагала с телефона си.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме други въпроси към свидетеля, не възразяваме да бъде освободен.

Съдът освободи свидетелката от залата след съгласие на страните.

В залата е въведена свидетелката ***.

Свидетелката ***-***: Познавам ***. С *** бяхме приятелки от около 22 години. Преди ***, тя имаше друг приятел - още в самото начало си паснахме с нея и бяхме неразделни. Всяка вечер бяхме заедно - било в тях, било в нас. На почивка ходехме заедно. След това те се разделиха, тя заживя сама в апартамента, но продължихме да бъдем много близки. След това заживя с ***. Тогава вече по-рядко започнахме да се виждаме, канех ги, но не идваха, а тя така и не ме покани у тях – виждахме се навън с ***.

Тя ми каза, че е правила цитонамазка, че изследванията са лоши, шокира ме факта, че беше ходила на преглед, беше диагностицирана и след това повече нищо не беше направила. Каза, че са взели решение да се лекува с алтернативна медицина. Това го знам от нея, с него не съм говорила. Правеше диета – режим на хранене и на гладуване, пиеше някаква билки не знам точно какви, но не предписани от лекар. Много пъти съм настоявала, че трябва да отиде на лекар, да направи консултация, предлагам й аз да я закарам и да я свържа с лекари, но тя отказваше винаги с мотива, че лечението, което провежда ще ѝ помогне.

*** имаше счетоводна къща и работеше заедно с майка си в офиса. Ходила съм в офиса, виждала съм ги – бяха в чудесни отношения. Много си помагала, много задружни и много добре си живееха. Ходили сме и на с. Баланово на гости при леля *** – чудесно семейство. Всичко добро може да се олицетвори с ***. Майка ѝ беше много усмихната преди, но след смъртта на *** не съм я виждала да се усмихва. След това не поддържахме толкова чести контакти – мъка им е, няма как. Знам от ***, че не желаше да се вижда с майка ѝ и брат ѝ, защото - включително и аз, настоявахме много да се консултира с лекар и да се лекува по друг начин. Аз усетих по себе си и предполагам, че причината е била същата и относно майка ѝ и брат ѝ - когато започвахме да говорим да ходи и да се лекува по традиционна медицина, тя се отдръпваше.

*** не ми е казвала че желае да се лекува по традиционна медицина, а че *** я кара да се лекува по нетрадиционна такава. Знам, че майка ѝ не беше добре, но по-рядко сме се виждали след смъртта на ***. Промяната в тяхното поведение е усещането, че най-вече приживе не успяхме да помогнем на *** – да се оперира, да ѝ се приложи някаква терапия от традиционната медицина. Мнението на майка ѝ и на брат ѝ беше същото – че трябва да се лекува в болница.

*** заживя с *** може би година след раздялата с предишния ѝ приятел. С *** заживя около 2009 година. Общувала съм с нея, чували сме се, но по-рядко отколкото, когато живееше с предишния ѝ приятел. Аз не познавам Д., нямам негативно отношение към него, ние не сме общували, не съм ходила у тях на гости и той не е идвал у нас. Питала съм *** и много съм настоявала, но тя казваше, че той предпочита те двамата да са си, заради това не отказвах поканата за гости.

*** ми разказваше за болестта, но конкретно в коя болница е ходила да

прави изследвания не знам. За един път знам, когато първоначално я диагностицираха и след това в София, но не знам къде. Първата ѝ цитонамазка беше правена тук в Лефтеровата болница и след това спомена, че е ходила в София веднъж, но точно къде и за какво не знам.

Не го познавам и не съм чувала Д. да работи с нетрадиционна медицина. *** сподели, че заедно с *** са чели и са се интересували, свързали са се с хора, които са оздравели по този начин и заедно с него ще се лекува по този начин. *** и *** живееха заедно – предполагам, че се е грижил за нея докато е била болна.

*** до м. март работеше в офиса и се виждахме, приключи счетоводната година, след това замина на с. Смочево и се чувахме по телефона, веднъж - може би май или юни месец успяхме да се видим, но не изглеждаше добре, изглеждаше болна, даже цвета на кожата ѝ беше променен. Аз пак настоявах за лекари, но тя беше убедена, че това е начина за нейното лечение (алтернативна медицина) и продължава така.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме други въпроси към свидетеля, не възразяваме да бъде освободен.

Съдът освободи свидетелката от залата след съгласие на страните.

Адв. П.: Не поддържам искането за допускане на още двама свидетели.

За изслушване на назначената съдебно-техническа експертиза и за събиране на писмени доказателства, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И :

Отлага и насрочва делото за 07.12.2021 г. от 11,30 ч ., за която дата и час: страните уведомени.

Да се призове вещото лице Ж., след внасяне на депозит от страна на ищците.

Да се изпрати писмо на болница „Токуда“, ведно с препис от протокола в частта за наложената глоба.

Адвокатите П. и З.: Моля, препис от протокола да ни бъде изпратен на посочените имейли.

СЪДЪТ разпорежда на адв. П. и адв. З. да се изпрати незаверен препис от протокола на имейлите им по делото, след изтичане на срока за изготвянето му.

Заседанието по делото приключи в 11,20 ч.

Протоколът се написа в съдебно заседание.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____

Секретар: _____

